

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

EXERCITIA || SPIRITVALIA || IGNATII DE || Loyola.||

Ignacio <de Loyola>

Mogvntiae, 1600

VD16 I 56

Qvarta Hebdomada.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45165

QVARTA HEBDO-
MADA.

CONTEMPLATIO PR I-
ma, quomodo IESVS Dominus, post re-
surrectionem apparuit sanctæ Ma-
tri suæ: ut habetur infra.

pag. 193.

RATIO preparatoria iux-
ta morem.

Prælium primum ac-
cipitur ab historia. Quo-
modo postquam expiravit Domi-
nus in cruce, sepulto * corpore, fed * y
Diuinitate semper sociato, ipse in
anima, Diuinitati quoque continue
vnita, descendit ad inferos, ereptisq;
inde iustorum animabus, rediens ad
sepulchrum, corpus cum anima de-
novo vniuit, ac resurgens, demum ap-
paruit Beatæ Virgini Matri suæ vi-
uus, vt pie, ac verisimiliter creden-
dum est.

Secundum: pro constructione loci, speculandum accipiet sepulchrum, & Beatę Virginis domicilium, cuius formam, partes, & reliquam dispositionem, vt cellulam, & oratorium, figillatim perscrutabimur.

Tertium: continebit gratiam petendam, vt scilicet immensum **CHRISTI**, ac Matris gaudium participemus.

Punctum primum, secundum, ac tertium, eadem hic erunt, quę supra in contemplatione cęnę fuerunt exposita, id est, considerare personas, verba, opera.

Quartum verò: erit animaduertere, * quomodo **CHRISTI** Diuinitas, passionis & mortis tempore abscondita, palam se faciat in Resurrectione, ac tot miraculis deinceps elucescat.

Quintum: æstimare quam prompto copiosoq; functus sit Dominus,

minus,

minus, consolandi suos, officio, adhibita consolationis, quæ ab amicissimo quopiam præstari potest, similitudine.

Colloquio vno, vel pluribus, iuxta materiam faciendis, terminetur contemplatio, cum Pater noster.

Notandum porro: quod in sequentibus contemplationibus, seu exercitiis, recensenda erunt per ordinem, mysteria omnia Resurrectionis, Ascensionisq; & quæ sunt intermedia, seruatim ubiq; iisdem formulis, & modis: sicuti per totam illam hebdomadam factum est, in qua passionis mysteria contemplati sumus. & iuxta modum ac exemplum primæ huius de Resurrectione Domini meditationis, formandæ sunt sequentes omnes, atque regulandæ, tam in præludiis (nisi quod hæc rebus sunt accommodanda) quam in punctis quinque, & additionibus singulis.

Pari etiam ratione circa repetitiones, & sensuum operationes, nec nō in augendo, minuendoue exercitiorum, secundum mysteria, numero, dirigi poterimus, sicut in prædicta meditandæ CHRISTI passionis hebdomada fuimus edocti.

SECUNDÒ notandum est: conuenire magis quartæ huic hebdomadæ, quam præcedentibus, vt quatuor duntaxat fiant exercitia. Primum, postquam mane surreximus: Secundum, circa Missæ tempus, vel paulo ante prandium prioris repetitionis loco: Tertium, hora vesperarum, pro secunda repetitione: Quartum, ante cœnam, ad motis sensuum officiis, ad imprimendas fortius animæ contemplationes tres eo die factas; signatis obiter, & penitius tractatis partibus, seu locis illis, in quibus motus animi efficaciores, maioremque gustum spirituales senserimus.

Ter-

Tertio: quòd quamuis ei, qui exercitatur, certus præscribatur numerus punctorum; puta ternarius, aut quinaris, liberum tamen ipsi erit in plura vel pauciora puncta redigere contemplationem, prout commodius se habere expertus fuerit. Quia in re magnopere iuuabit, ante ingressum exercitij, tractanda puncta comminisci, & numero certo præfinire.

Quartò denique notandum est: quod per quartam hanc hebdomadam, variari debent secunda, sexta, septima, & decima additiones. In secunda quidem, vt dum euigilo, repente mihi ponam ob oculos statutam contemplationem, & de gaudio Domini cum suis, studeam & ipse exhilarescere. In sexta vero: vt memoriæ meæ obiiciam ea, quæ lætitiâ spiritualescient, vt cogitatio de gloria. In septima, vt lucis & cœli

vtar

vtar commoditate, quæ sese offerret: puta per tempus vernum, herbarum virentium & florum aspectu, aut aprici loci amœnitate: per hyemem vero solis, vel ignis opportuno calore: & ita de cæteris corporis, atq; animi oblectationibus congruis, per quas Creatori & Redemptori meo, congaudere queam. In decima, vt loco pœnitentiæ, temperantia & mediocritate victus contentus sim, nisi quo tempore ieiuniũ, vel abstinentiam Ecclesia indixit, cuius præceptis semper obtemperandum est, nisi iustum adsit impedimentum.

*CONTEMPLATIO, AD
amorem spiritualem in nobis excitandum.*

IN primis duo notanda sunt: Primum, quod amor ipse ab operibus magis, quàm à verbis pendet. Secundum: quod cõsistit amor in mutua facultatum, rerum & operum

communicatione; puta scientiæ, di-
uitiarū, honoris, & boni cuiuscunq;

Oratio præmittitur ex more.

PRæludium primum est: vt coram
Domino, Angelis, Sanctisq; omni-
bus, mihi propitiis, stare me videam.

Secundum: vt gratiam DEI efflagi-
tem, per quam beneficiorum eius,
in me collatorum magnitudinē per-
spiciens, ad amorem, cultum, & ser-
uitium ipsius, totum me impendam.

PVnctum primum sit: reuocare in
memoriam beneficia creationis,
ac redemptionis: dona itidem parti-
cularia, seu priuata enumerare: &
cū intimo affectu perpendere, quan-
tum mea causa benignissimus Do-
minus egerit, atque pertulerit; quan-
tum mihi elargitus sit de thesauris
suis; quodq; iuxta diuinum suum de-
cretum & beneplacitum, seipsum

mihi

mihī, quantum potest, donare velit. Quibus optime inspectis, vertar ad meipsum, & disquiram mecum, quæ meæ sint partes; & quid æquum iustumq; sit, vt diuinæ offeram, & exhibeam maiestati: haud sane dubium quin mea omnia offerre debeam, ac meipsum cū summo affectu, & verbis huiuscemodi, vel similibus.

SVscipe Domine vniuersam meam libertatem, Accipe memoriam, intellectum, atq; voluntatem omnem. Quicquid habeo, vel possideo, mihī largitus es: id tibi totum restituo, ac tuæ prorsus voluntati trado gubernandum. Amorem tui solum, cum gratia tua, mihī dones, & diues sum satis, nec aliud quicquā vltra posco.

Secundum erit: speculari DEVM, in singulis existentem creaturis suis: & elementis quidem dantem, vt sint: plantis vero, vt per vegetationem quoq; viuant: animalibus insuper, vt

sen-

sentiant: hominibus postremo, vt simul etiam intelligant. Inter quos accepi & ipse vniuersa hæc beneficia, esse, viuere, sentire, ac intelligere: meque templum quoddam suū efficere voluit, ad imaginem suam & similitudinem creatū. Ex quorū omnium admiratione, reflexus in meipsum, agam vt in primo puncto, vel melius si quid occurrerit: id quod in punctis etiam sequentibus, erit factitandum.

Tertium est: considerare eundem **D E V M**, ac Dominum, propter me in creaturis suis operantem, & laborantem quodammodo: * quatenus dat ipsis, conseruatque id quod sunt, habent, possunt, atq; agunt. Quæ omnia, vt supra, in mei considerationem reflectenda erunt.

Quartum: prospicere quo pacto munera, & bona omnia cœlitus descēdūt, vt sunt potētia, iustitia, bonitas, sciētia, & alia quælibet humana

perfe-

* aa

perfectio, terminis quibusdam certis circumscripta: quæ ab infinito illo, totius boni thesauro, sicut lumen à sole, & ex fonte aqua, deriuantur. Addenda superest reflexio prædicta in mei circumspeditionem.

Colloquium etiam in fine fiet, terminandum cum Pater noster.

MODI TRES

ORANDI.

PRIMVS orãdi modus, deducendus est ex mandatis; ex peccatis septẽ mortalibus; ex tribus animæ potẽtiis; & ex quinque sensibus consideratis: vnde non tam habet orationis formam, quàm exercitiij cuiusdam spiritualis; per quod & anima iuuatur, & oratio DEO redditur acceptior.

Prius itaq; quàm hoc orẽ modo; iuxta illud, quod tertiæ additioni

aqui-

æquipollet; sedebo vel deambulabo paulisper (prout ad animæ quietē facere videro) pensitans apud me, quo mihi accedendum sit, & quid faciendum. Hoc idē additionis genus ad omnem orandi modū præmitti debet.

O Ratio præparatoria, gratiæ cōtineat postulationē, vt mihi detur agnoscere, quicquid deliquero aduersus decalogi præcepta, meque in posterū emendare, intellectis illis exactius, & (vt par est) ad DEI gloriā & salutē meā solito cautius obseruatis.

Primo ergo, mādatum quodlibet ordine discutiam, attendens quo pacto seruauerim illud, aut violaue- rim, deq; succurrentibus in memoriam delictis, veniam precabor, recitando semel Pater noster.

Porro in excutiendis singulis præceptis, satis fuerit insumi spatium temporis, quo ter posset oratio Dominica percurri.

Notan-

Notandum tamen, quod circa præceptum, cuius præuaricatio rarior nobis accideret, minus immorandum esset; at eo amplius, quo lapsus fuerit ex assuetudine frequentior; idque similiter circa mortalia peccata sit præstandum.

Completo de præcepto singulis discursu, post mei accusationem, & gratiæ implorationem, ut ea vigilantius deinceps custodiam, colloquium dirigam ad **D E V M**, iuxta rei occasionem.

Secundo: similem orationis modum prosequemur circa mortalia peccata, post additionem, & præparatoriam orationem, sicut fecimus in præceptis. Nihil enim utrobique varium occurrit, nisi quod ad materiam attinet; cum præcepta quidem seruanda sint, peccata vero deuitanda. Cætera eadem sunt; fietque itidem colloquium.

Scien-

SCiendum est: peccatorum vitiorumque notitiam iuuari per contrariorum actuum, & habituum considerationem. Quapropter per gratiam diuinam, & piam quamlibet exercitationem, laborandum est vnicuique, vt virtutes sibi paret, mortalibus peccatis septem oppositas.

Tertio: circa tres animæ potentias idem sequitur progressus, per additionem, orationem, & discussionem singularum, cum colloquio ad finem, faciendus.

Quarto: circa quinque sensus corporis, nulla re mutata prætermateria. Vbi subnotandum est, quòd, si quis optet in sensuum suorum usu, **CHRISTVM** imitari, debet in oratione præparatoria seipsum super hoc **DEO** commendare, factæque sensuum singulorum examinationi, **Dominicam** orationem subiicere: si vero simile affectet beatæ Virginis Ma-

ria

riæ imitationem, ei se commendet, tanquam à Filio id impetraturæ; & Salutationem angelicam, dum sensus excutit, identidem recitet.

*SECUNDVS ORANDI
modus ex vocum orationis singularum, per pensa significatione.*

Additio eadem, quæ superius, it præuia.

ORatio præparatoria personæ congruet, ad quam dirigitur.

Secundus orandi modus est: vt flexis genibus vel sedendo (pro habitudine corporis & animi deuotione) oculis vel clausis, vel defixis in partem vnã, neq; huc & illuc motis, precationem Dominicam à principio recitemus, & in prima voce, quæ est, Pater, meditationis figamus pedem, quandiu circa eam, variæ nobis significationes, similitudines,

spiri-

spirituales gustus, & alia commotiones deuotæ incident: & ita deinceps per singula eiusdem, vel alterius orationis verba, factitabimus.

REGVLÆ TRES CIRCA

hac seruanda.

PRIMA: vt in tali precatationis cuiuslibet ruminacione, horæ spatium insumamus: quo expleto, Aue Maria, Credo, Anima CHRISTI, & Salue Regina semel, iuxta communem morem, vel mente sola, vel etiam voce percurrantur.

SECUNDA est: quod si orantibus hoc modo nobis, in vna voce, vel duabus, meditatio affluat, & interna simul delectatio, postponenda erit transcurrendi cura, licet hora tota prætereat; qua elapsa, reliquum orationis cursim recitetur.

TERTIA: vt quando ita contigerit, meditandæ voci vni, aut paucu-

G

lis,

lis, horam impendisse, postridie recitato breuiter eo, quod excussum fuit, ad sequentis verbi considerationem pergamus.

Post excussam vero ad hunc modum Dominicam precationē totam, succedet Salutatio angelica: deinde alia, atque alia oratio, vt sine interruptione hæc orandi exercitatio procedat.

Adhæc, oratione qualibet sic completa, personam illam, ad quam pertinebat, paucis compellabimus, virtutem aliquam, aut gratiam petentes, qua maxime indigere nos senserimus.

TERTIVS ORANDI MODUS, per quandam vocum & temporum commensurationem.

Additio ab vtraque superiore nihil differt.

Oratio

O Ratio præparatoria, fiet sicut in secundo modo.

Tertius hic orandi modus in eo consistit, vt inter singulas respirandi vices, singula Dominicæ, alteriusue orationis verba transmittamus, expensa interim, vel significatione prolatae vocis, vel personæ, ad quam oratio spectat, dignitate; vel mea ipsius vilitate; vel vtriusq; postremo differentia. Eodem procedendum modo in verbis reliquis. Ad denda quoque orationes supra memoratae, Aue, Credo, &c.

*REGVLAE DVAE HVC
spectantes.*

PRior: vt, finita iuxta hunc orandi modum precatone Dominica, sumatur aliis diebus, vel horis, angelica Salutatio, simili respirationum interuallo tractanda, cum aliis orationibus, vsitato more recitandis.

Posterior: vt, qui hunc orandi modum exercere cupit diutius, ad eum applicet preces omnes supradictas, aut earum partes, & paria anhelituum, ac vocum interstitia obseruet.

